

Blundsekundens undran

Här faller en främling från taket
som fäller sitt sinnesstoft
i blyögat vilset vaket
att längta till livets loft,
det varsnas en marsch vid vindar
som sjunker med paraplyn
och utfällda skärmar förblindar
en insomnad halvhetssyn.

Om kvällarna strör han sin kvicksand
i ögonens täta nät
och insjunken bländas en blick bland
magiernas majestät,
så lite är det pupiller
urskiljer i cellers kväll
att spända nätvaggor spiller
sin drömväv i svartpastell.

Här ryms i hans röda färgklick
insomnandets svarta sekund
och anas en färglös märgblick
i blickarnas blå John Blund,
hans ande är släkting med Döden
om andan står honom när
att röra sig ej för röd än
men sörvänligt kärleksskär.

Förrödd har jag loftet längtat -
dess stillsamma hjässesång
med trummor som taktfast trängtat
slå slavsynens gånggonggong,
jag skönjer, hur ur hans svarta
framvandrar små gryningsgryn
där varken vy eller smärta
skall hindra min klardrömssyn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anathema med Poeter.se id #45356 innehar upphovsrätten